

RBR r a p p o r t

N R . 1 - 2 0 0 4 - Å R G A N G 2 1

Redaksjonen:

RBR Rapport er et medlemsblad for bedriftskunstforeningene i Rogaland og kommer ut tre ganger årlig.

I redaksjonen:

KAI SANDVIK
Tlf. 51 56 47 48 - 986 48 416
ka-k@online.no

JAN ERIK LUNDELL
Tlf. 408 54 752 - 51 50 16 38
jan.erik.lundell@aftenbladet.no

BERIT DANIELSEN
Tlf. 476 45 305 - 51 69 27 04
bd@nosefo.no

METTE THORSNÆS
Tlf. 51 66 63 91 - 51 95 83 06
mette.thorsnaes@kluge.no

Privat abonnement: kr 70,-

Annonsepriser pr. år (3 utg.):

1/1 side kr 4750,- 1/2 side kr 2600,-
1/3 side kr 2000,- 1/4 side kr 1500,-

Grafisk design: Jan Erik Lundell

Trykk: Allservice

Opplag: 900

ISSN:1501-8164

Redaksjonen avsluttet: 16. mars 2004.

Forside: Ingrid Haukelidsæter. Etsning/koldnål.
Tittel: «Luna».

Styret:

Rogaland Bedriftskunstforeningsråd • Postboks 461 - 4304 SANDNES

Leder

JENS OLAV FLOBAK	NOSEFO	Tlf. 51 69 27 10
jof@nosefo.no	Priv.	Tlf. 51 67 06 18

Nestleder

KARL SVEINSVOLL	Nutreco ARC	Tlf. 51 82 55 62
karl.sveinsvoll@nutreco.com	Priv.	Tlf. 51 42 02 79

Sekretær

BRIT PEDERSEN	Sandnes Kommune	Tlf. 51 97 55 15
brit.pedersen@sandnes.kommune.no	Priv.	Tlf. 51 55 61 99

Kasserer:

MARGARET TORKELSEN	Offshore & Marine ASA	Tlf. 51 60 25 76
margaret.torkelsen@o-m.no	Priv.	Tlf. 51 55 76 73

Styremedlem

BENTE JENSEN	Kruse-Smith	Tlf. 51 44 42 06
bente.jensen@kruse-smith.no	Priv.	Tlf. 51 67 51 94

Varamedlem

STEIN SØRLI	Stavanger Aftenblad	Tlf. 51 50 19 02
stein.sorli@aftenbladet.no	Priv.	Tlf. 51 53 42 38

Styremedlem

GRO VETRHUS HAGLAND	Conoco Phillips Norge	Tlf. 52 02 13 31
gro.v.haugland@conocophillips.com	Priv.	Tlf. 51 42 60 81

Omvisning i Rogaland kunstmuseum

mandag 10. mai kl 19:00.

Michael Kvium: Maleriutstillingen Deep Forest.
Kjell Erik Killi Olsen og Michael Kvium: Keramisk
skulpturprosjekt.

Leder	3
Kunstnerportrett	4
Reportasje fra kunstforening	6
Seminaret på Sand	8
Bergen Billedgalleri	10
Kvinnelige kunstnere	12
Kunstblader - en anmeldelse	14
Galleri-nytt, nye styremedl. ..	16
Jens leder	17

Dyre pingviner.....

Det er mars, og vi har allerede årets kunstseminar bak oss. Som vanlig har det vært fokus på den kreative prosessen og på kunstforståelse. Viktige temaer som alle kan ha nytte av, men spørsmålet jeg stiller meg denne gangen er: Har denne kunnskapen noen avgjørende innflytelse på de valgene som gjøres når innkjøpskomiteen står i galleriet og skal gjøre sine innkjøp? Eller er det hensynet til medlemmenes forventede smak, frykten for å støte noen som er bestemmende?

Uansett beveggrunner så tror jeg at problemet først og fremst består i det enkle faktum at innkjøpene gjøres etter innfallsmetoden og at de savner enhver form for planlegging. Vi kan alle være enige om at det kunstneriske aspektet er viktig, men vi må ikke være så blåøyde at vi ikke ser hvilken rolle pengene spiller i denne virksomheten. Gjennom sin kjøpekraft har bedriftskunstforeningene en enorm makt over kunstmarkedet i Rogaland, ja langt utover fylkesgrensen også. Jeg tror de færreste innkjøpskomiteer har tenkt over hvordan de påvirker dette markedet gjennom sin innkjøpspolitikk eller kanskje helst mangel på sådan. Uansett hvor mye vi tror på kunstnerens integritet så er vår virksomhet med på å bestemme hva slags kunst som blir produsert. Det styggeste utslaget av denne makten er at noen foreninger har bidratt til at det har vokst fram et marked for amatørkunst. Men også blant den profesjonelle kunsten ser vi noen merkelige fenomener. Enkelte kunstnere, spesielt de som er de mest aktive i media, prissetter sine grafiske trykk som skulle de vært lagt av gull, selv med opplag på to til tre hundre. Samtidig kan du få kjøpt trykk av kjente internasjonale kunstnere til det halve. I tillegg til kjendisfaktoren ser det ut til å råde en klokkertro på at originaler er det eneste saliggjørende. Argumentasjonen går som regel på at originaler har større verdi. Spør du en auksjonarius om dette vil du få høre at en original som i utgangspunktet selges for en pris som er lavere enn 10.000 kr. vil ha liten sjanse for å oppnå noen verdi av betydning, og at å investere i gode trykk kan gi bedre verdiøkning. Og hvor mange bedriftskunstforeninger er det som kjøper kunstverk for over 10.000 kr. stykket?

Bak disse fenomenene ligger det ikke bare mangel på kunnskap, men også en manglende forståelse for viktigheten av å planlegge og å ha en gjennomtenkt innkjøpspolitikk. Dette er en mørk krok som jeg kunne ønske at RBR ville forsøke å sette en kraftig lyskaster på. Her er det muligheter for både opplysning og gode diskusjoner. Kanskje er våre spalter en mulig arena? Tankeprosessen er startet.....

I dette nummeret har vi gleden av å presentere en artikkel av kunsthistorikeren Synnøve Nord. Mange vil huske hennes engasjerende forelesninger fra seminaret på Sola Strand Hotell i 2002. Denne gangen skriver hun om en viktig norsk kunstner, Harriet Backer. Kanskje blir det flere artikler senere.

Kos dere!

Én bevegelse skal gi kraft til den den neste.....

«Dans med meg» het debutstillingen til Ingrid Haukelidsæter som åpnet 13. februar på Galleri Neo. En klar februardag entrer jeg Grafisk Verksted på Nytorget for å intervju kunstneren. Her er det full aktivitet med flere kunstnere i arbeid, og vi finner et rolig hjørne hvor vi kan snakke uforstyrret. Hun gir uttrykk for at hun er litt nervøs for å skulle snakke om seg selv og sitt arbeid. Men ordene kommer ganske lett og med klare meninger om hva som er viktig i det kunstneriske uttrykket hun vil formidle. Og det skal vel litt mot til for å åpne debut-utstillingen sin på fredag den 13!

Tekst og foto: Kai Sandvik

«Jeg har laget bilder for skuffen i mange år, så nå føles det godt å komme seg ut! Det er en god erfaring å skulle fylle et helt rom og se sammenhengen mellom bildene, spesielt siden jeg jobber mye i serier. Jeg brukte lang tid på denne utstillingen, ca. halvannet år, men man blir gjerne mer garvet med tiden. Jeg skulle egentlig hatt en utstilling hos Galleri 3 i Kristiansand også nå i mars, men den er blitt utsatt pga. ombygging av galleriet. I fjor ble jeg medlem av Norske Grafikere, og det føles godt å være godtatt og å ha en forening i ryggen. Siden har jeg også fått et stipend fra dem, og jeg har som mål å få til en utstilling hos foreningen i Oslo. Ellers så har både Hå Gamle Prestegård og Galleri Brandstrup mine bilder i kommisjon.»

Vi ser litt på bildene hennes og samtalen kommer inn på teknikk. «Jeg jobber med akvatinter, dvs. jeg legger på et tynt harpiksstøv som blir brent inn i platene. Man dekker til de feltene som skal være hvite. De små støvkornene danner et veldig fint raster som etses ned i platen med jernklorid. Med disse bildene har jeg jobbet positivt, dvs. at jeg maler strøkene i en sukkerlake og pensler så hele platen med asfalt. Så legges platen i vann og da løsner asfalten der jeg har tegnet med sukkerlake. Etterpå legger jeg på akvatint, brenner og til slutt etses platen. Avhengig av hvor lenge platen ligger i syrebadet kan man etse fram forskjellige valører, og man kan få mange fine gråtoneskalaer. Jeg jobber både med svart/hvitt og farge, men fargene blir ofte mer å finne en temperatur som kan gi bildene noe ekstra i tillegg.»

Grafikk, selvfølgelig!

Jeg prøver å finne ut hva som kan få en kunstner til å velge grafikk, det er ikke akkurat en kunstform som får media til å slå inn dørene for å få et intervju. «Jeg kom tidlig i kontakt med grafikk når jeg gikk på grafisk form-

giving på Bergeland. Det tiltalte meg med en gang for jeg har alltid likt å tegne. Det begynte gjerne med koldnål, jeg likte den direkte kraftfulle streken, for jeg har alltid likt å jobbe raskt. Jeg prøver på en måte å fange øyeblikket selv om jeg planlegger mye av bildene på forhånd. Jeg pleier å sammenligne det med dansing, for jeg danset ballett helt til jeg var 20 år. Der er det mye terping på musikken og bevegelsene før du til slutt skal fremføre balletten. Da må du legge all terpingen bak deg og prøve å fremføre det der og da. Og det er noe av det samme som jeg prøver å overføre til bildene mine. Da er det en spesiell nerve når jeg skal jobbe så direkte med platene og etses det inn, og det bare må stå der. Selv om jeg kan velge å polere bort noe så velger jeg å la det stå. All teknikken og den langsomme prosessen når du jobber med grafikk gir også tid til å tenke videre og til å få en avstand til det jeg jobber med. Fascinasjonen over teknikken blir lett til at man går rundt og ser på flater og stofflighet, ser forskjeller i en koldnålsstrek og en streketsning, hvor sort en akvatintflate kan bli og hvordan du kan arbeide med det svarte. Det er en hel verden å gå inn i! Når jeg gikk på grafisk formgiving fant jeg ut at det ikke ville være noen vits i å bli utplassert i et reklamebyrå, så da fikk jeg lov til å komme til Grafisk Verksted, inn i løvens hule så å si. Og her ble jeg da, med unntak av et opphold i Frankrike og kunsthøgskolen. Jeg har lært veldig mye av å jobbe så nært med andre kunstnere som leier seg inn her på verkstedet. Det er så mange måter å jobbe på og gripe fatt i prosessen. Selv om det finnes mange begrensninger i teknikken så ligger det også mange muligheter i nettopp disse begrensningene. Det blir en liten verden med mange muligheter!»

Inspirator og kunnskapsbrønn...

Jeg er litt nysgjerrig på inspirasjonskilder og forbilder i

jeg skylder ham veldig mye. Ellers vil jeg nevne en amerikansk ekspresjonist fra 50-tallet, Robert Motherwell. Hans bilder traff meg ganske hardt første gang jeg så dem. Jeg jobber jo innenfor en ekspresjonistisk tradisjon, og selv om denne tradisjonen slett ikke er ny så blir gjerne det jeg gjør oppfattet som moderne. Jeg føler at jeg har brukt ganske lang tid på å komme fram til dette uttrykket. Før var jeg mye mer opptatt av de bevegelsene jeg skulle beskrive, jeg var som sagt opptatt av ballett og spesielt inspirert av Carte Blanche i en periode. Jeg kan jobbe i lange perioder med slike inspirasjoner. Jeg har en søster som er danser, og en gang var jeg 10 dager i New York og laget tegninger fra øvingene hennes. Siden jeg har danset selv så griper det meg veldig, og jeg har mye igjen for det. Der var det en instruktør som sa noe som jeg har jobbet mye med til debut-utstillingen min på Galleri Neo, nemlig at én bevegelse skal gi kraft til den neste bevegelsen. Utfordringen er å finne en måte å beskrive dette på.»

Så er det tid for bevege seg også for intervjueren. Det skal tas bilder og velges trykk som skal illustrere artikkelen. Så med grafikkroller under armen og hendene fulle av kamera og diktafon er det ut i kulden igjen. Men jeg får med meg en siste hilsen: «Jeg må berømme Galleri Neo som stadig tar sjansen på å stille ut nye og ukjente kunstnere, det er virkelig bra for kunstmiljøet i byen!» Det er virkelig et godt poeng å ta med seg og som jeg gjerne deler med leserne våre. For finnes det noe mer spennende enn å oppleve noe nytt og friskt i byens gallerier? Jeg synes solen allerede varmer litt.....

tidligere kunstnere. Det er noe her som minner meg om en tidlig Pierre Soulages, men nei.....

«Først og fremst må jeg framheve den støtten jeg har fått fra Håkon Grønlien som var lærer på kunstsolen. Han har virkelig vært en inspirator og en kunnskapsbrønn,

Still Going **Strong**

Stavanger Rørhandel var en av de første bedriftene som etablerte en bedriftskunstforening. Det var i 1975, så neste år kan foreningen feire sitt 30-års jubileum. Anja Berge Ellingsen er leder i denne perioden, og sammen med Svein Velde tok hun imot RBR Rapports utsendte medarbeider til et intervju i kantinen, der de fleste av bildene henger på utstilling.

Tekst og foto: Berit Danielsen

Stavanger Rørhandel var en av de første bedriftene som etablerte en bedriftskunstforening. Det var i 1975, så neste år kan foreningen feire sitt 30-års jubileum. Anja Berge Ellingsen er leder i denne perioden, og sammen med Svein Velde tok hun imot RBR Rapports utsendte medarbeider til et intervju i kantinen, der de fleste av bildene henger på utstilling.

Men tro nå ikke at det er en sedat og konservativ for-

ening det er snakk om, til tross for en anelig alder og en lang historie. Medlemstallet har steget ganske kraftig siden i fjor, og nærmer seg nå 200. Alle som er ansatt i Stavanger Rørhandel med alle avdelinger rundt i hele landet, kan være medlem dersom de ønsker det. Det er ingen begrensninger på medlemstallet. Hvis ikke Internett hadde eksistert hadde det vært en tidkrevende oppgave å holde kontakten med ansatte som er spredt ut over hele Norge, for ikke å snakke om den oppgaven å

sørge for at alle får se bildene før trekningen. «Den travleste perioden er nå etter trekningen», sier Svein. «Tidligere var det før trekningen det var mest travelt, når vi skulle fotografere alle bildene og distribuere bildene til alle medlemmene. Nå legger vi bare bildene ut på nettet, så kan de som vil gå inn der og se. Men når trekningen er avsluttet, så kommer jobben med å pakke og sende bildene til de utenfor Stavanger som har vunnet.»

«Du må vel ha litt kunnskap om kunst for å bli valgt til leder i bedriftskunstforeningen?»

«Ikke i det hele tatt», ler Anja. «Det er faktisk første gang jeg er med i styret, og så ble jeg valgt til leder – pang – så var det gjort. Det er veldig kjekt, men litt uvant. Da er det fint å ha erfarne folk som Svein å støtte seg til. Han var leder for 8-10 år siden, men nå er han med igjen, og han er god å ha. Han kjenner bedre til kunstnerne, og han har bedre greie på forskjellige teknikker og slikt. Men når vi skal kjøpe inn kunst, så går vi jo stort sett etter det vi selv liker. Vi kjøper ikke kunst som ikke minst en i styret liker.»

«Vi ønsker å ha noe for enhver smak, og vi ønsker å skape debatt rundt kunsten», bryter Svein inn. «Det tror vi at vi har klart i år, det har vært heftig diskusjon rundt kantinebordene. Etter at vi hadde kjøpt de første bildene var det tre som meldte seg ut umiddelbart og fem nye som meldte seg inn. Så jeg tror vi har truffet midt i blinken.»

«Rent bortsett fra at minst et medlem av styret må like bildet, hvilke kriterier har dere for innkjøp?»

«Vi går etter profesjonelle, anerkjente kunstnere som har en viss utdannelse», sier Svein. «Vi lærte veldig mye av

Gunnar Tønnesen da han var her, det var faktisk han som først vakte min interesse for kunst. Og selv om det nå er noen år siden han sluttet, er han likevel til stede nesten hver gang vi har trekning. Da har han en halvtimes foredrag om forskjellige emner som toucher inn på kunst. Sist var det «Humor i kunsten». Det er jammen ikke mange som lager kunst man kan le av!»

«Vi går på gallerier eller kjøper fra omreisende selgere som kommer her og viser sine kolleksjoner», bryter Anja inn. «Det går på smak og behag, og på pris. Hos Stavanger Rørhandel ser vi et merkelig fenomen; noen typer bilder går spesielt godt i en bestemt avdeling, mens andre typer bilder faller i smak i andre avdelinger. Jeg tror det kanskje har noe med alderssammensetningen på avdelingen å gjøre? Og så får vi innspill, f.eks. det lange, smale bildet der borte er et ønske fra et medlem som har vært med lenge og som er begynt å slippe opp for veggplass! De fleste synes jo dette er en grei måte å skaffe seg god kunst på. Mange av disse menneskene ville ikke kjøpt et eneste kunstverk dersom de ikke var medlem av bedriftskunstforeningen.»

«Kjøper dere mye kunst av lokale kunstnere?»

«I år har vi foreløpig bare kjøpt noen norske og en del svenske og tyske kunstnere, nesten ingen lokale. Men vi har 25 stk. igjen å kjøpe, og det blir vel helst lokale kunstnere», sier Anja. Svein bryter inn: «En gang spurte vi Storm Juliussen om han kunne male et bilde til oss, og det sa han ja til. Han spurte bare hvilken prisklasse det skulle ligge i. Men tenk om vi ikke liker det? sa jeg. Da behøver dere ikke kjøpe det, sa han.»

«De fleste bedriftskunstforeninger har en ildsjel eller to som er spesielt interesserte i kunst, som kan mye om det, og som ofrer mye av sin fritid og sine penger på å gjøre det praktiske arbeidet i foreningen, kjøpe inn kunst, skrive vita, lage lister, skaffe foredragsholdere osv. Hva skjer når en slik ildsjel slutter?»

Svein svarer: «Det er klart at det blir et tomrom når en person som f.eks. Gunnar Tønnesen forsvinner. En har lett for å overlate mye av arbeidet til den som kan det best, og når vedkommende da forsvinner, så sliter man litt. Men det går over, dersom de nye styremedlemmene er interesserte så klarer de fint å ta opp arven. De siste årene har vært en liten down-periode her hos oss, men nå har vi fått Svein på laget, og han er flink til å provosere og få opp interessen. Ingen er uerstattelige, selv ikke ildsjeler.»

«Hvorfor er dere medlem i RBR?»

De to ser på hverandre, men det er Svein som svarer: «Vel, det er jo først og fremst fordi vi synes det er viktig å være med i en interesseorganisasjon. Dessuten får vi jo et flott medlemsblad, og det er turer og foredragskvelder som vi kan gå på. Vi har forresten arrangert en god del foredrag og omvisninger her også. En gang hadde vi foredrag med Roland Lengauer, og vi har hatt omvisninger hos lokale kunstnere og på gallerier. Men vi må bli flinkere til å informere medlemmene om de tilbudene som RBR har.»

En Sand fornøyelse

Vi skulle fra Haugesund, Stavanger og Sandnes til Sand – men hvor havnet vi? Fysisk ble vi værende på Sand, men det var elementer ved oppholdet der som gjorde at vi – mentalt – tidvis befant oss helt andre steder .. Noen av grunnene til at vi av og til «tok av», vil jeg fortelle litt mer om her.

Tekst: Mette Thorsnæs
Foto: Jan Erik Lundell

Strålende sol og vindstille gjorde utreisen, så vel som returen, til en vakker opplevelse. Og vakrere skulle det bli.

Det er en god del kunst som berører – og mye en bare ser. Et møte med personen bak et kunstverk skjerper sansene, og da med det utfall at enten liker du kunsten bedre – eller motsatt – men uansett blir «reisen» lenger i og med at du bruker mer tid på verket. En god forelesning er også en form for reise. En blir tatt med ut av rommet en befinner seg i, og til et annet sted. En glitrende foreleser kan ta med seg tilhøreren nesten så langt han bare vil. En gruppe mennesker som har noe felles (i vårt tilfelle interessen for kunst), finner som regel også andre fellestrekk i løpet av samtalene - som stort sett foregår rundt måltidene. Det blir også en form for reise, ved at en drar tilbake i tid. Eller en utveksler gode kunstopplevelser fra andre steder, andre land. Med oss til Sand hadde vi tre forelesere som hadde hvert sitt innlegg begge dagene.

Per Odd Aarrestad

Skal jeg være helt ærlig så var jeg begynt å bli litt trett av hans bilder. Derfor var mine forventninger ikke skyhøye, men jeg ble behagelig overrasket! Han fremsto som ærlig, ydmyk og meget kunnskapsrik. Det var en fryd å høre på ham – og å bli med i hans fabuleringer omkring det tildelte tema: «Fra idé til kunstverk».

Allerede på folkeskolen visste Aarrestad at det var kunstner han ville bli. På gymnaset gjorde en novelle av Guy de Montpassant, «La Parure» et uutslettelig inntrykk på ham og skulle komme til å prege mye av hans tenkning i ettertid. Bl.a. at ideen ikke må være falsk - og for pretensios. For Aarrestad kommer formen først, så innhold. Alle ideer bygger på erfaring, erkjennelse, vilje til å gå

inn i seg selv. Det er viktig å la seg drive vekk fra den første ideen etter som prosessen går videre. Han ser kunst som et av flere kommunikasjonsmedier, hvor hver må finne sitt område for å nå inn til andre. Det holder ikke bare med en god teknikk, det må være noe en vil fortelle som kan bety noe for et menneske – i dag. Aarrestad ga oss også et interessant innblikk i bakgrunnen for noen av sine skulpturer og sin kirkeutsmykning. Vi ble tatt med i en hel prosess fra A til Å, og det var interessant og spennende å få se hvordan slike oppdrag kan løses. Mesteparten var, iallfall for meg, noe jeg aldri har tenkt over eller kunnet forestille meg.

Liv Heier

Første del av Heiers innlegg ble, for mange av oss, vanskelig å gripe fatt i. Dels skyldtes dette at det var vanskelig å høre hva hun sa – og dels at foredragsformen kanskje ikke er hennes sterkeste side. I så måte var nok mange både forvirret og litt skuffet, for bildene hennes hadde mye som appellerte til oss. Godt da at hun neste dag opptrådte på en annen og klarere måte. Heier mener at som kunstner står hun helt fritt. Mulighetene er ubegrenset, og nettopp derfor ble det for henne viktig å sette mange begrensninger. Ja, så begrensende har hun vært, at det stort sett kun er kvinner hun fremstiller i sine bilder. Bakgrunnen for det er muligens at hun i sin tid startet med selvportretter hvor hun ikledde seg utallige roller. I tillegg til kvinner, forekommer også ofte dyr i hennes kunst. En annen begrensning hun har laget for seg selv, gjelder bruken av farger. Hun bruker oftest kun hvitt, sort og rødt, med bakgrunn i at mange og sterke farger kan overta inntrykket i bildet. Heier er i det hele tatt fascinert av begrensning – hun velger alltid å bare ta med det hun føler er helt nødvendig. Et tredje element

som går igjen i Heiers produksjon, er såkalt «added value». I tillegg til identifikasjonseffekten hun søker å oppnå bl.a. gjennom bruken av trivialhistorier, klisjeer og motiver fra populkulturen, og ved å male figurative bilder som er ment for umiddelbar «fortæring», skaper hun «added value» gjennom et sett av virkemidler hvor komposisjon og linjebruk utgjør sentrale elementer.

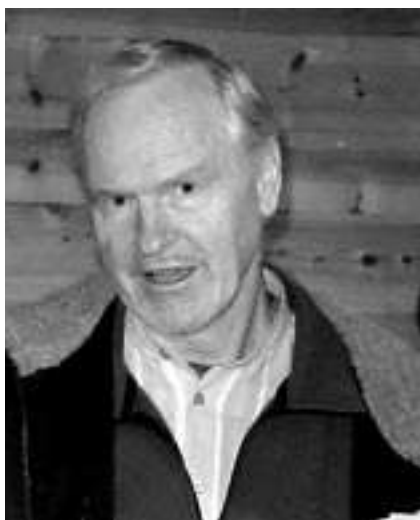
Dag Sveen

Sveen hadde to innfallsvinkler – hvor begge var av stor interesse og ble fremstilt med autoritet og tydelighet. Først foredro han om temaet: «Hva er modernistisk skulptur». Revolusjonen i moderne skulptur foregikk fra slutten av 1800-tallet til ca. 1960. Definisjonen på modernisme er todelt: radikalt moderne kunst og kunst som er mediespesialisert, dvs. det som er særegent for mediet alene. Det særegne for modernistisk skulptur er romlig dimensjon – en skulptur i 2-dimensjonalt plan i et 3-dimensjonalt rom. Bronse og marmor ble forlatt til fordel for metall – hvilket gjenspeilet industri og teknologi, og ikke bare kunstens verden slik det var blitt gjort tidligere. Slik skulle moderne skulptur i sin begynnelse få en mye større virkelighetskontakt enn f.eks. malerier på den tiden. Moderne skulptur ga altså assosiasjoner til en verden utenfor kunsten. Skulpturen skulle være en meningsbærer og innholdet i den uttrykkes gjennom nettopp materialbruken og de assosiasjoner denne ga. 1960-årene ble avsluttende som høydepunkt for modernistisk skulptur. Den fortsetter riktignok, men minimalismen tar over. Andre del av Sveens foredrag hadde tittelen «Maleriets status i den moderne kunstens historie ca. 1860 – 2004». Maleriet ble det førende medium først i midten av 1800-tallet. Til da hadde oppdragsgiver valgt motivet, men heretter begynte kunstneren å bestemme selv. Maleriet får nå en dominant status i forhold til f.eks. skulpturen. En går bort fra en mest mulig korrekt imitasjon og over i det abstrakte maleriet hvor virkeligheten gjenspeiles som ren ånd. I perioden 1940-80 overtok USA hegemoniet i moderne maleri, og dette var den siste store fase hvor medieoppmerksomheten er konsentrert om maleriet. I 1960-årene får installasjonen sitt gjennomslag og 60-årene er det store tiåret for nyskapning. Nå dukker også et nytt begrep opp: «Landart» – kunst ute i naturen og av / i naturen. Nyekspresjonismen på 1980-tallet driver virkemidlene enda lenger, hvor sammenhengens betydning er essensiell for opplevelsen av kunsten. Maleriet sies å ha tapt sin status pr. i dag. Heldigvis finnes det flere kunstnere som ser utfordringene maleriet har, men hvor mye nytt finnes det? Maleriet i våre dager er uansett et viktig medium for ivaretagelse av en viktig tradisjon, avsluttet Dag Sveen.

Så var «reisen» slutt. Innimellom var det blitt avholdt årsmøte, solgt en god del kunst av begge kunstnerne, solgt lodd, og gevinster i form av et arbeid av hver kunstner var blitt trukket. Vi hadde også vært på Ryfylke museum og sett utstillingen «Far vel – livets slutt i det flerkulturelle Norge». Sånn sett passer det godt å avslutte med et lite dikt jeg fant i Per Odd Aarrestads katalog til hans utstilling «Avbildninger i liv og fravær»:

*Vi er slikt stoff
som drømmer er gjort av,
og vårt lille liv
blir avrundet med en søvn.*

W. Shakespeare

Kunstverk i et kunstverk

1. november 2003 åpnet hele Lysverket i Bergen sine dører for publikum etter en ombygningsprosess som pågikk i to år. Et av Norges flotteste museumsbygg er dermed en realitet. Det skrives nasjonal kunstmuseumshistorie ved at Bergen Kunstmuseum nå fremstår som et komplett kunstmuseum, større enn Nasjonalgalleriet, og med en imponerende samling norsk og internasjonal kunst.

Tekst: Berit Danielsen

Foto: Bergen Kunstmuseum

Lysverket er et landemerke i Bergen, der det ligger i den sørvestlige enden av Lille Lungegårdsvann. Grieghallen er nærmeste nabo mot nord, med Bergen Kunstmuseums øvrige bygg Stenersen og Rasmus Meyers Samlinger som sine nærmeste naboer. Hele vestbredden av Lille Lungegårdsvann, som heter Rasmus Meyers allé, er dermed blitt en kunstens gate i Bergen.

Lysverket bugner nå av kunst i alle tre etasjer. Russiske og greske ikoner fra 1400-tallet er plassert i østfløyen i 2. etasje, sammen med europeisk 1600-talls kunst. Her er også museets store og viktige samling av J.C. Dahls malerier montert. Dahl er en av Nord-Europas mest betydelige billedkunstnere fra den romantiske perioden, og han var også en av initiativtakerne til etableringen av Bergen Billedgalleri, som var museets tidligere navn. I 3. etasje finner vi internasjonale nøkkelverk fra 1900-tallet og de meste kjente norske kunstnerne fra samme periode. Samtidig blir det fokusert på samtidskunstsce-

nen og dens forløpere i 1. etasje. I østfløyen vises en bredde i flere kunstnerskap, som Bjørn Ransve, Bjørn Carlsen, Jan Groth og Marianne Bratteli. Hele 2500m² er fylt med kunst, i tillegg til kunstbutikk og Bølgen & Moi Lysverket.

Et kunstverk i seg selv

Lysverket ble bygget i 1938 som administrasjonsbygg for Bergen Lysverket. Arkitektene var Fredrik Arnesen og Arthur Darre Kaarbø. I tidsrommet 1910 – 1940 var de blant de mest brukte arkitektene i Bergen. Arbeidene deres viser trekk fra de fleste stilartene som var dominerende før andre verdenskrig og bygningene kjennetegnes av stilsikkerhet og vekt på detaljer. Det nybarokke Svaneapoteket i Strandgaten og den jugendpregede granittbygningen til Bergens Privatbank (i dag DnB og Turistinformasjonen) er eksempler på deres byggestil. Bygget er utført i mur i en stram nyklassisisme med preg av art deco og funksjonalisme. I eksteriøret kan man finne flere klassisistiske trekk, som det runde tårnet med vindusbånd over en stram veggutsmykning med referanser til gresk tempelarkitektur. Innvendig domineres bygningen av solide materialer og en nøytral fargebruk, men er samtidig rik på detaljer.

Flere steder er originale lamper bevart. Den imponerende og velregisserte trappehallen har funksjonalistiske trekk i oppbygning og form.

Ideen om å overta Lysverket etter at Bergenshalvøens Kommunale Kraftselskap skulle flytte ut kom så tidlig som i 1993 fra museets styre. Bakgrunnen for ønsket var at store deler av museets samlinger, omlag 8000 verk, bare lå i magasinet. Høsten 1999 vedtok Bystyret at Lysverkbygningen skulle bli arena for Bergen Kunstmuseum. Etter en kort ombygningsperiode fra januar til mai 2000 åpnet museet den første utstillingen med verk fra museets samling.

Større enn Nasjonalgalleriet

Lysverket var helt stengt for ombygning fra høsten 2001

til mai 2003. Da ble alle tre etasjene i Vestfløyen åpnet, sammen med Tårnfoten, Tårnfløyen og Tårnsalen. Den siste delen, Østfløyen, åpnet i november 2003. Med åpningen av Lysverket er Bergen Kunstmuseum nå større enn Nasjonalgalleriet, og like stor som de største kunstmuseene i Norden.

Et skattkammer med maleri, skulptur, papirarbeider, video og foto samlet gjennom museets 125-årige historie kommer nå endelig til sin rett i et av Norges flotteste museumsbygg.

Og det er jo ikke langt til Bergen? Skal du den veien i sommer, så legg turen om Rasmus Meyers allé og besøk de tre bygningene Stenersen, Rasmus Meyers Samlinger og Lysverket. Det er vel verdt besøket.

Harriet Backer - ***Læreår i München og Paris***

Harriet Backer (1845 - 1932) er en ruvende skikkelse i vår norske kunsthistorie. Hun ble anerkjent allerede i sin samtid og har holdt sin posisjon siden. Hun er rikt representert i offentlige samlinger. Stavanger Kunstmuseum, Lillehammer Kunstmuseum og Trøndelag Kunstgalleri er blant museene som har enkelte bilder. Nasjonalgalleriet eier 31 malerier og museene i Bergen tilsammen 19.

Tekst: Synnøve Nord

Harriet Backer ble født i Holmestrand 21. januar 1845. Hun var den nest eldste i en søskenflokk på fire. Da hun var 6 år gammel, begynte hun på fru Calmeyers pikeskole i hjembyen. Der fikk hun sin første tegneundervisning av maleren Joachim Calmeyer. I 1875 flyttet Harriet og familien til Christiania. De fire Backer-søstrene vokste opp i en familie som tilhørte det øvre borgerskap. De fikk derfor den skoloring og utdanning som sømnet seg. Litteratur, språk, musikk og malerkunst - alt var viktige deler av en slik ung pikes dannelse. I 1861 startet Harriet på Eckersbergs malerskole i Christiania, og var elev i dameklassen der til 1865. Men først i 1874, da hun var 29 år gammel, fikk hun mulighet til å reise ut for å få mer kunstutdanning i tidens viktigste kunstsentrum - München. I mellomtiden hadde hun bl.a. vært elev ved Nissens guvernanteskole, reist rundt i Europa sammen med sin musikalsk begavede yngre søster Agathe og vært elev på Bergsliens malerskole.

Viktige år i München

Da Harriet Backer dro til München høsten 1874, var planen å studere portrettmaleri i ett år. Økonomisk støtte til oppholdet hadde hun fått av foreldrene. Hun nærmet seg 30 år og var ennå ikke «blitt gift». Man anså nok at det å male portretter kunne være et anstendig arbeid for en kvinne av hennes stand. Så ble det ikke bare med dette ene året i utlandet. Hun ble i München til 1878, deretter fulgte ti år i Paris før hun igjen bosatte seg i Norge. Riktignok var hun også lange perioder hjemme i disse studieårene, spesielt om somrene. I München var hun elev både av den tyske portrettmaleren Lambert Linder og av Eilif Petersen. Det var mange norske kunstnere i byen på denne tiden, også kvinner. Men kvinnene hadde ikke adgang til Kunstakademiet og måtte derfor ha privatlærere. Dette ble viktige år for Harriet Backers kunstneriske skoloring. Dessuten ble mange av de norske kunstnerne der hennes nære venner for resten av livet. Foruten Eilif Petersen var Kitty Kielland, Gerhard Munthe og Asta Nørregaard blant de norske kunstnerne i byen. Et av hennes første kjente store bilder fra årene i München er «Stilleben» fra 1875. Et stort maleri i høydeformat og i typisk München-stil. Hun malte noen stilleben disse årene, men tok ikke denne motivtypen opp igjen før i 1912. Da ligger det mye erfaring og kunstnerisk utvikling i årene imellom, slik at hennes nye stilleben blir i en helt annen malerisk stil og uttrykk. Sommeren 1876 fikk hun sin første bestilling på et maleri - «Portrett av Karen Nielsen, født Wedel». Hun var en av døtrene på Jarlsberg hovedgård ved Tønsberg. Dette bildet er forøvrig et av de seneste som er inn-

GJENNOMBRUDDET HER HJEMME: «Blått interiør» er malt i Paris i 1883. Det ble vist på Høstutstillingen samme år og solgt der. (FOTO: NASJONALGALLERIET)

lemmet i Nasjonalgalleriets store samling av Backers malerier. Men hovedverket fra München er utvilsomt «Avskjeden» fra 1878. Her er både figurer og miljø nøyaktig og vakkert skildret. Dette er kalt hennes første samtidsinteriør og viser husets datter som tar avskjed med foreldrene.

Ti år i Paris

På slutten av 1870-tallet flyttet de fleste norske kunstnerne fra München til Paris. Ryktene gikk om at der skjedde det interes-

sante ting innen malerkunsten. Harriet Backer flyttet i 1878 og var en av dem som ble lengst i den franske hovedstaden. Her delte hun atelier og leilighet med Kitty Kielland. Både i München og Paris var det flere andre kvinnelige kunstnere, men de ga stort sett opp malerkarrieren når de giftet seg. De to venninnene Kitty og Harriet giftet seg aldri - og de ble blant de viktigste norske kunstnerne innen sin generasjon. Kunstmiljøet i Paris besto ikke bare av billedkunstnere. En rekke norske forfattere, som Arne Garborg, Jonas Lie, Bjørnstjerne Bjørnson og Alexander Kielland oppholdt seg også i byen i kortere eller lengre tid. I 1880 debuterte Harriet Backer på Salonen i Paris med maleriet «Solitude». Da hadde hun bl.a. fått korrektur av den franske maleren Léon Bonnat på madame Trélats malerskole for kvinner. Han er en av dem som regnes for å ha hatt stor betydning for hennes kunstneriske utvikling. Hun fikk den høythengende prisen «Mention honorable» på Salonen. Dette ga anerkjennelse i kunstmiljøet. «Solitude» viser et interiør hvor dagslyset kommer inn gjennom et vindu i bildets høyre kant. I rommet sitter en tankefull ung kvinne med en kniplepute foran seg. Dermed er motivtypen med én person i et interiør introdusert, og dette ble blant hennes foretrukne motiver heretter. Året etter malte hun «Andante». Nå er rommet en av salene i Cluny-museet i Paris. Kvinnen i rosa silkekjole sitter foran et flygel. Dette kalles gjerne også for hennes første musikkinteriør. Maleriet eies som kjent av Rogaland Kunstmuseum i Stavanger. Dit ble det innkjøpt allerede i 1882. Fra 1908 stammer en replikk av dette maleriet. Hun fikk en bestilling og malte det samme motivet om igjen. Men nå er hun en mer moden kunstner, stilen har endret seg, strøkene er bredere og uttrykket blir dermed litt annerledes. Dette bildet er i privat eie.

Gjennombruddet her hjemme kom med «Blått interiør» i 1883. Dette maleriet ble ikke ferdig til Salonen, men kom med på Høstutstillingen i Christiania. Der ble det innkjøpt av hovedstadens kunstforening til deres medlemslotteri. Senere er det kommet til Nasjonalgalleriet. Midt i bildet sitter en ung kvinne med et håndarbeid. Hun utnytter dagslyset som kommer inn fra vinduet i høyre billedkant. Modellen er venninnen

HARRIET BACKERS FRANSKESTE BILDE: «Chez moi» fra 1887 er kalt kunstnerens franskeste bilde. (FOTO: NASJONALGALLERIET)

Asta Nørregaard. Hun skal ha angret på at hun påtok seg dette oppdraget fordi det tok så lang tid før Harriet ble ferdig. Kunstnerinnen arbeidet sent og grundig. Hun var dessuten opptatt av å ha det riktige lyset inn i rommet. Senere i livet hadde hun ofte både et formiddagsbilde og et ettermiddagsbilde under arbeid, for å kunne utnytte dagslyset. I 1887 malte hun det som er kalt det franskeste av alle hennes malerier, «Chez moi». Et musikkinteriør hvor en elegant ung kvinne sitter ved pianoet. Modellen er Jonas Lies datter Asta. Broren Mons Lie var opprinnelig også med. Det finnes skisser hvor han står ved peisen med sin fiolin. Men han måtte reise fra byen, og Harriet malte over. Bare den åpne fiolinkassen på stolen vitner om hans nærvær. Nydelig lys kommer inn gjennom vinduet og skaper fine refleksjoner i rommet. Det første musikkinteriøret, «Andante» fra 1881, viser et historisk interiør med en kvinne i empirekjole. «Chez moi» viser et moderne parisisk interiør med en moderne kvinne. Bildet ble vist både på Høstutstillingen og på Salonen. I 1989 var det med på Verdensutstillingen i Paris. Så ble det innkjøpt av Nasjonalgalleriet. De ti årene i Paris var som tidligere nevnt viktige for hennes kunstneriske utvikling. Hjemme i Norge om somrene var hun også flittig. Denne del av hennes kunstneriske produksjon blir omtalt i en senere artikkel om kunstneren sammen med hennes arbeider fra hun flyttet hjem igjen til Norge.

HOVEDVERK FRA MÜNCHEN: Utsnitt av «Avskjeden» fra 1878. (FOTO: NASJONALGALLERIET)

Litteratur: Norsk Kunstnerleksikon, Universitetsforlaget, Oslo 1982
 «Norske malerier – katalog», Nasjonalgalleriet, Oslo 1992
 Marit Lange: «Harriet Backer», Gyldendal, Oslo 1995
 Marit Lange: «Harriet Backer – utstillingskatalog», Nasjonalgalleriet, Oslo 1996

Rapport fra bladjungelen

Uttrykket «Det er en jungel der ute» kan med fordel skrives om til «Det er en jungel der inne» for å beskrive det utvalget av blader og tidsskrifter som man møter når man entrer en velutstyrt Narvesen-kiosk. Blant disse finnes det selvsagt også mange som handler om kunst. Jeg har sett litt nærmere på to norske tidsskrifter av sorten som heter «Kunst for alle» og «Kunst».

Tekst: Kai Sandvik

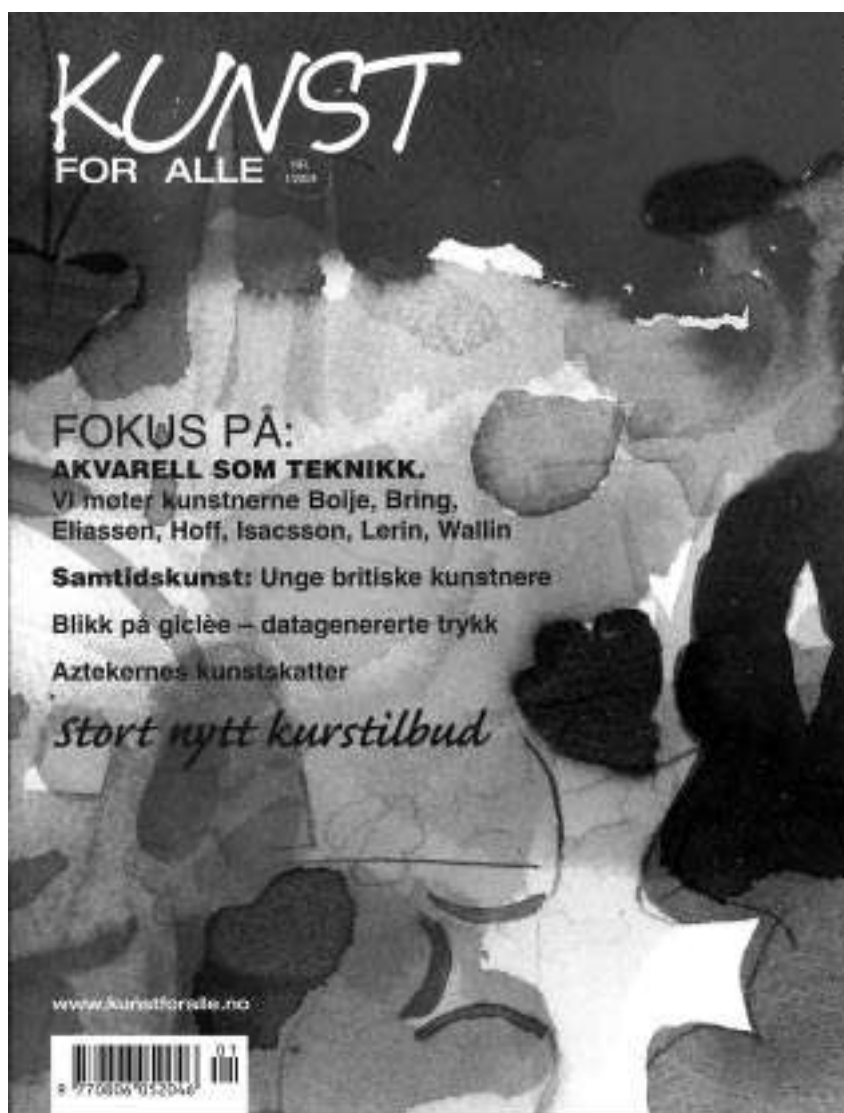
Kunst for alle

Utgiver: Forlaget Kunst for Alle AS
Abonnement: kr. 396,- pr. år (6 nummer)
Løssalgpris: kr. 69,-

Forlaget Kunst for Alle gir ikke bare ut dette bladet men arrangerer også en rekke praktiske kurs og kunstturer med praktisk tilsnitt. Målgruppen er først og fremst mennesker som har kunst og kunsthåndverk som hobby, men her finnes også stoff av mer generell art. Det gis lite informasjon om artikkelforfatterne, noen er kunstnere og andre presenteres som kunstnere, men jeg er usikker på hvilke kriterier som ligger til grunn. Omslaget er fargerikt med annonsering av innholdet og skiller seg lite fra de fleste moderne tidsskrifter. Papirkvaliteten er ok, en tanke blank til bilder, men ikke sjenerende. Lesbarheten er bra. Layouten er litt rotete etter min smak, det er litt lite luft, mye sterke farger og det kan til tider bli vel hektisk.

Siste utgave er et temanummer, og 28 sider om akvarellmaling kan bli i meste laget om man ikke er spesielt interessert. Artikkelen om emnet går helt fra et grunnkurs i akvarellmaling til intervjuer med kunstnere. Men her finns også andre ting som for eksempel første del av en artikkel om datagenerert kunst og en artikkel om kunstforståelse som tar for seg de unge britiske kunstnerne på 1990-tallet. Her er en god artikkel om Aztekernes kunst og en om Salvador Dali. Forhåndstaler av kunst- og kulturfestivaler er nyttig

og det finnes også korte bokomtaler. Det brukes en del plass på annonsering av en lang rekke kurs og så kan man sende inn sine arbeider og få dem på trykk i bladet. Artikkelen er lettleste og med lite bruk av fremmedord. Illustrasjonene er rikelige og av og til får man inntrykk av det er mer bilder enn tekst. Tidsskriftet har fokus på

det praktiske og kan passe fint for hobbykunstnere som vil ha tips og kanskje litt inspirasjon. Det kan også gi noe til de som vil ha helt grunnleggende informasjon om kunst presentert på en lettfattelig måte. Abonnementetsprisen er noe høyere pr. nummer enn for «Kunst», sidetallet er ganske likt i de to bladene.

Kunst

Utgiver: NKLf Kunstforlag AS
Abonnement: kr. 210,- pr. år (4 nummer)
Løssalgpris: kr. 65,-

Bak bladet «Kunst» står Norske Kunstforeninger Landsforbund som er en interesse- og opplysningsorganisasjon for norske kunstforeninger. Artikkelforfatterne er kunstnere, kunstkritikere, kuratorer og forfattere, og stort sett alle har universitetsutdannelse. Her er det virkelig stor faglig tyngde, men la ikke det skremme deg, bare les rolig videre. Førsteintrykket er bra, et passelig kompakt format med et smakfullt designet omslag. Her er det er ikke høylans men snarere en følelse av sateng. Inne i bladet har man valgt et papir av veldig god kvalitet som gjør at bilder gjengis med god fargemetning og flott dybdefølelse, og nesten helt uten gjenskinn. Papirvalg og font gjør det også veldig behagelig å lese. Layouten er enkel og ren, og bildematerialet av profesjonell kvalitet. Det brukes mye luft, noe som gir et rolig inntrykk.

Innholdet domineres av omtaler og kritikk av aktuelle utstillinger, både norske og utenlandske. Mange av disse artiklene gir også bakgrunnsinformasjon om kunstnerne og er ganske informative. Her er også intervjuer med kunstnere samt omtale/analyse av andre kunstnere og deres arbeider. I siste nummer finner vi dessuten en artikkel om moderne kunst i Russland og en om Statens Kunstakademi i etterkrigsårene. Her kan vi lese om kunstbiennalen i Havanna og om Jean Cocteau. Her finner vi også en artikkel om illuminerte flamske manuskripter signert Trond Borgen. I andre nummer kan du også finne tematiske artikler og bokomtaler, for eksempel.

Artiklene er gjennomgående lettleste uten unødvendig mye bruk av fremmedord. Her er mye god informasjon til den som vil være oppdatert på det som skjer i kunstverdenen. Her er også mye stoff til ettertanke hvis man er interessert i å forstå noe av det som ligger til grunn for de forskjellige kunstneriske uttrykk. Artiklene er rikelig illustrerte. Dette er tidsskriftet for de som er nysgjerrige og åpne for nye inntrykk. Her

kan du få inspirasjon og nye synsvinkler når du skal ut og se på eller handle kunst. Kvaliteten er så god at du kan gjerne samle på de og bruke dem som et lite oppslagsverk for aktuell kunst. Prisen for et abonnement er rimelig og du får mye for pengene her hvis du ellers liker innholdet.

Oppsummering

Er du på jakt etter et tidsskrift som dekker den norske kunstscenen så har du to alternativer her. Ett har en klar praktisk vinkling mens det andre fokuserer mer på forståelse og historikk. De er så forskjellige at de ikke kan sammenlignes, så det eneste jeg kan anbefale deg er å kjøpe inn et eksemplar og bedømme selv. Et abonnement på et tidsskrift er en god ide for deg som vil holde deg orientert om kunst. Da får du jevnlig påfyll uten å måtte huske at du skal gå i kiosken et visst antall ganger i året. I tillegg til disse to finnes det selvsagt mange utenlandske publikasjoner, men det får være til en annen gang.....

Galleri-nytt

Tekst og foto: Kai Sandvik

Kunstgalleriet har nok en gang vært på flyttefot, denne gang fra Gausel til Madlaveien 75. Hjørnehuset i krysset med Holbergsgate er den tidligere forretningen til Stavanger Varmesenter. 1. etg. er bygget om til et lyst og trivelig galleri og i tillegg er det utstillingslokale og rammeverksted i underetasjen. Når jeg besøker galleriet er Elin Halvorsen svært fornøyd med det nye stedet: «Etter som vi har kjøpt huset står vi nå mye friere til å utvikle galleriet. Det gjenstår en del mindre ting, bl.a. en bedre organisering av rammeverkstedet. I 2. etg. har vi planer om å innrede lokaler som kan leies ut som et kontorfellesskap.» Når det gjelder utstillinger vil Kunstgalleriet prøve ut et nytt konsept kalt «Store Formater». Det går ut på at man inviterer et antall kunstnere til å lage ett stort bilde hver som så skal stilles ut sammen. Det blir spennende å se hvordan det kan fungere. Madlaveien har fått et nytt kunsttilbud i tillegg til de andre langs byens «kunstakse», men blir det permanent? «Denne gangen tror jeg vi blir. Det føles som om vi er kommet hjem», sier Elin Halvorsen til slutt.

Nye styremedlemmer i RBR for 2004

Stein Sørli har vært medlem i Stavanger Aftenblads Bedriftskunstforening siden 1986. Han har sittet i styret fra og med 1993 til og med 2001, tilsammen 9 år. Jobber som controller i Stavanger Aftenblad.

Gro Vettrhus Haugland er medlem i ConocoPhillips kunstforening som heter COPNO Art. Hun har vært medlem i kunstforeningen i ca 22 år. Hun har nå gått inn i sitt andre år i styret og er kasserer. Arbeider i regnskapsavdelingen i ConocoPhillips

f r a s t y r e t

Kjære RBR medlemmer

Nå er vi i gang med et nytt aktivt RBR år.

RBR har gjennomført årets første aktivitet, RBR kunstseminar på Sand.

Her fikk 50 heldige RBR medlemmer oppleve kunstforedrag av Dag Sveen, Per Odd Aarrestad og Liv Heier. Det ble en kjempeselig helg med interessante foredrag og kunstopplevelser. Kunstnerne medbrakte arbeider falt også tydeligvis i smak hos seminardeltagerne, ettersom kjøpeinteressen var stor og jubelen høy hos vinnerne av kunstutlodningen. Se egen artikkel fra RBRs kunstseminar, og bildene fra seminaret kan du se på RBRs hjemmeside.

Det blir flere meget interessante kunstutstillinger i Rogaland i 2004, og RBR vil invitere sine medlemmer til å oppleve flere av disse utstillingene. Det blir omvisninger og foredrag av kunstnerne selv, foredrag av kjente kunstkritikere og studietur til Madrid.

30. mars starter vi opp med omvisning i Stavanger Kunstforening og utstillingen 4 x 100.

Her kan RBRs medlemmer helt gratis få se og oppleve kunstverk av Marit Aanestad, Jan Trygve Fløysvik, Elisabeth Jarstø og Else Marie Bergem Hagen. Omvisere blir Marit Aanestad, Hege Tapio og Nils Eger.

10. mai inviterer RBR sine medlemmer til nok en interessant kunstutstilling. Denne dagen besøker vi Rogaland Kunstmuseum. Her er det utstilling med Kjell Erik Killi Olsen og Michael Kvium, og det er Stein Nilsen som er omviser.

I begynnelsen av juni inviterer vi til utstilling av Ida Lorentzen og Eli Glader i Sandnes Kunstforening. Foreløpig er ikke datoen fastsatt, men vi kommer tilbake til denne spennende utstillingen med dato og informasjon om omviser/foredragsholder noe senere på våren.

Etter sommerferien er RBR i gang igjen med nye aktiviteter allerede i august.

21. august blir det busstur til Hå Gamle Prestegård. Her håper vi at våre medlemmer skal få en ordentlig koselig kveld, med kunst, omvisning, sosialt samvær, noe å spise og drikke, og det blir også foredrag av Karl Gustav Gjertsen.

16. til 19. september vil 40 av RBRs medlemmer få anledning til å oppleve Madrid. Kunstmuseer, byvandring, Prado, Thyssen Bornemisza, Art Reina Sofia, god mat og godt drikke og mye annet. Her blir det som vanlig rift om plassene, og dette blir avgjort tidlig i juni. Så her må man bestemme seg ASAP om man vil være med.

RBR foredragsserie vil ha en kveld medio oktober og en kveld i begynnelsen av november. Disse kveldene vil som i fjor bli gjennomført i Stavanger Kunstforenings lokaler. I år planlegger vi å gjøre disse kveldene enda mer utfordrende og forhåpentligvis enda mer engasjerende, ved at deltagerne må involvere seg og være mer aktive for å få fullt utbytte av serien.

Styret i RBR håper dere som medlemmer er fornøyd med de aktivitetene som står på programmet for 2004, og vi håper at vi ser så mange som mulig av dere i løpet av året.

Dere kan også følge med på RBR sine aktiviteter ved jevnlig å gå inn på RBRs hjemmeside.

Avslutningsvis ber vi dere som sitter i styrene i bedriftskunstforeningene om å være flinkere til å informere alle medlemmene i egen kunstforening. RBRs arrangement er til for alle som er medlemmer i bedriftskunstforeningen, og det er viktig at så mange som mulig får muligheten til å delta på våre arrangementer.

Ta en titt på: www.bedriftskunstforeninger.no

Styret i RBR ønsker dere alle velkommen til RBR sine arrangementer i 2004 !

Lillian Dable: «Surr», 2001.
Foto: Pål Hoff © Boco

tekstil, glass
keramikk
metall, tre

ÅPNINGSTIDER

mandag stengt
tirsdag-fredag 11-18
lørdag 11-16
søndag 12-16

Galleri

FORMAT

INTERNETT FORMAT: www.format.no

BRYNJULF BULLS Plass 2, 0250 OSLO. TLF 22 01 55 70. FAKS 22 01 55 71. E-POST: oslo@format.no
VÅGSALMENNINGEN 12, 5014 BERGEN. TLF 55 30 48 90. FAKS 55 30 48 89. E-POST: bergen@format.no

keramikk • billedkunst • glass • skulptur • kunsthåndverk

neo = frisk, ny, original, ung, siste nytt, nytenkende, trend, primært, ny bevegelse

åpningstider:

tir-fre 12.00-18.00
lør 11.00-15.00
søn stengt

utenom åpningstider,
tlf. 986 51 255

velkommen

hilsen
Eli Bente

www.neogalleri.no

nedre strandgate 54
gamle stavanger
tel: 51 52 90 05

		 <p>Kunst GALLERIET</p> <p>Madlaveien 75 4009 Stavanger Tlf. 51 52 30 70</p> <p>kunstgalleriet.no</p> <p>åpningstider: tirsd., torsd. 11–17 onsd., fred. 11–17 lørd., sønd. 12–16</p>
<p>BILDEKUNST</p> <p>KUNSTHÅNDVERK</p> <p>RAMMEVERKSTED</p>		

Feil ramme- vilkår?

Hos Tore's rammeverksted
får du veiledning til
å velge rett ramme
til rett formål!

Åpningstider: 09.00–16.30
Torsdag fra kl. 09.00–19.00
Muségt. 38, 4010 Stavanger
Tlf. 51 56 72 72, Faks: 51 56 46 21

TOREs
RAMMEVERKSTED

Spesialforretning i

***kunstner-
materiell***

og

innramming

**RAMME
SERVICE A.S**
KUNSTMATERIELL - INNRAMMING

Tlf. 51 58 01 76 - Hillevågsveien 67 -
4016 Stavanger Telefax: 51 58 01 76

www.nettgalleri.no

60 kjente kunstnere - 1.000 bilder
alltid oppdatert - stadig nyheter
oversiktlig og lett å bruke
meget god motivgjengivelse
bestill direkte fra din PC
full returrett en selvfølge

Guldenvn. 11, 3053 Steinberg - Tlf. 32 87 76 57
epost: info@guldenkunstverk.no

Gulden Kunstverk har siden 1985 markert seg som en aktiv og seriøs formidler av kvalitetskunst, med skift-ende utstillinger og kommisjonssalg gjennom hele året. Grunderen

Walter N. Welø mottok 16. oktober Nedre Eiker kommunes kulturpris for 2002.

Guldenvn. 11 3053 Steinberg Tlf. 32 87 76 57
epost: info@guldenkunstverk.no

**ROGALAND
KUNSTSENTER**
Nytorget

Velkommen til kunsthandel:

Billedkunst og kunsthåndverk fra vår kunstbutikk og våre skiftende utstillinger.

Ønsker dere omvisning eller foredrag - ta kontakt!

Tlf. 51 59 97 60

Åpningstider:

Mandag stengt Tirsdag, onsdag og fredag: kl. 10.00–15.00 Torsdag: kl. 10.00–19.00 Lørdag: kl. 12.00–16.00 Søndag: kl. 12.00–16.00

Labyrinth Press

– FORLAGET SOM KAN KUNSTBØKER OG GRAFIKK

Vi er et av landets ledende forlag på bibliofilutgaver med grafiske arbeider og kunstbøker. Med over 15 års erfaring fra salg av grafikk til Bedriftskunstforeninger, vet vi hva de fleste ønsker seg.

De fleste norske samtidskunstnere er representert hos oss.

Ta kontakt med Elisabeth Godøy for en uforpliktende visning eller nærmere avtale. Stikk gjerne innom våre kontorer dersom du er i Oslo.

Labyrinth Press, Skovveien 2, 0257 Oslo

Tlf. 22 55 02 05 Fax 22 55 01 68

RBR er på Internett

Sidene våre inneholder generell informasjon om RBR, informasjon om RBRs arrangement samt opplysninger om styremedlemmer og redaksjonsmedlemmer.

Du kan også kontakte oss via nettsidene.

Har du ønsker når det gjelder innhold, kom gjerne med tips og gode forslag.

www.bedriftskunstforeninger.no

Abonner på RBR-rapport

galleriet

Pedersgt. 55 - 4013 Stavanger -
Tlf. 51 53 65 66.

Utenlandsk-kunst av bl.a. den internasjonalt
kjente COBRA-gruppen

*Åpningstider: Tirsdag og torsdag kl. 16.00–20.00.
Ring hvis ønske om avtale utenom åpningstider.*

Gunnar Tønnessen

GALLERI BRANDSTRUP

Vi har 30 års erfaring når det gjelder formidling av billedkunst på høyt nivå.

Vårt galleri samarbeider med det store flertall
av Norges mest markante samtidskunstnere.

Vi viser kunstnerens nyeste arbeider og setter vår ære i å
gi kunstforeningene den aller beste service og bistand.

Velkommen til visning og til våre utstillinger.

Solagt. 18 (ved lekeplassen på Madlaveien) Stavanger - tlf. 51 52 72 20 - fax 51 52 72 22
Daglig leder: Lise Flørli - tlf. priv. 51 52 85 54, mob. 900 75 028

Åpningstider i utstillingsperioden: onsdag og fredag 12–16, torsdag 12–19, søndag 12–17

Ellers etter avtale.

RAMMERIET

Forsøk oss!

Åpningstider:

Mandag–fredag 09.00–16.00

Torsdag 09.00–18.00

Lørdag 10.00–13.00

Ellers etter avtale på tlf. 51 52 22 23
eller priv. Ove, tlf. 51 53 11 12.

*Godt utvalg
i kunstbøker*

Dahle Libris

Langt. 28 Sandnes
Tlf. 51 68 33 50

Radering av Per Ung

GALLERI Amare

**Prestegårdsparken
v/Rogaland Teater**

- Separatutstillinger
- Kollektivutstillinger

*Formidling av kunst direkte fra over
200 kunstnere.*

Galleriets faste åpningstider:

lørdager kl. 11.00–15.00

søndager kl. 13.00–17.00

torsdager kl. 13.00–20.00

andre dager kl. 13.00–18.00

Mandag stengt.

Reduserte åpningstider mai–august.

Innehaver: **Carl Helge Hana**

Besøk utenom åpningstider avtales.

Tlf. 51 53 00 22, priv. 51 56 03 76,

mob. 906 85 575, fax 51 56 15 75

Postadresse: Valmueveien 12,

4022 Stavanger

GALLERI G

Velkommen til å se vårt magasin av bilder.
Kontakt oss for å få tilsendt vår
fargebrosyre, og for mer informasjon
om galleriene.

Bestill gjerne tid til visning utenom
åpningstiden.

Kreativ kvalitetsinnramming.
Vi har et av distriktets ledende
rammeverksted.

Storgt. 44–46, Sandnes Tlf. 51 66 13 75 -
Kirkegt. 29 - 4007 Stavanger. Tlf. 51 89 48 18

B

www.bedriftskunstforeninger.no